Posamezna številka stane 30 vinarjev.

Naročnina lista: —
Celo leto . . K 18·—
Pol leta . . . „ 9·—
Četrt leta . . „ 5·—
Izven Jugoslavije:
Celo leto . . „ 24·—
Posamezne številke 30 vinarjev. —

Uredništvo i. upravništvo: Maribor, Koroška ulica 6. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Inserati ali oznanila se računajo po K 1.50 od enostolpne petitvrste pri večkratnih oznanilih popust. —
„Straža" izhaja v poldrugi in petak popoldne. Naročnini se na vročajo.
Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure dopoldne.

65. številka. Maribor, dne 16. avgusta 1919 Letnik XI.

Tabor v Sinčivasi.

Slovenska Koroška še ni videla tako velike narodne prireditve, kakor je bil tabor v Sinčivasi. Dasiravno je bil žal tabor na Koroškem, posebno v gorskih krajih slabo razglašen, vendar lahko mirno rečemo, da je bilo na taboru 5—6000 ljudi. Iz Ljubljane je vozil posebni vlak, ki je bil nabito poln. Naša mladina je vlak okinčala med potjo z zelenjem in zastavami. Na vseh koroških postajah nas je ljudstvo pozdravljalo; najlepši je bil sprejem v Prevaljah. Ko smo se bližali Sinčivasi, so zagromeli topiči nam v pozdrav. S kolodvora smo odšli z godbo ter Sokoli, Orli in zastavami na čelu na taborišče, ki leži na prijazni planoti nad železnico (vzhodno od postaje). Na robu gozda je bil prirejen oltar za daritev sv. maše, okinčan s trobojnicami. Poleg njega je stal visok govorniški oder. Sv. mašo je služil ljubljanski vladika dr. Anton Bonav. Jeglič, katerega je ljudstvo na potu v Sinčovas ves čas živahno pozdravljalo. Sodeloval je pri sv. maši močen pevski zbor in vojaška godba.

Po sv. maši je stopil na oder general Maister in je v vzornih besedah pozdravil zbrano ljudstvo. Nato je predstavil jugoslovanskega primasa dr. Jegliča, ki je v navdušeni besedi opisoval opravičeno zahtevo, da pripada naš Koroštan Jugoslaviji. Končal je z besedami: Slovensko-koroški možje, žene, dekleta, fantje, vprašam vas, ali hočete v usodnem trenotku ljudskega glasovanja, ostati zvesti svoji jugoslovanski domovini? In iz več tisoč koroških grl je zaoril klic: Prisegamo! Nato je vzkliknil vladika: Jugoslavijo naj živi Bog in Devica Mati Božja! Nepopisno navdušene ovacije so priredili taboraši slovenskemu vladiki.

Za škofom Jegličom so dopoldne govorili: dr. Triller, posl. Grafenauer, koroška Slovenka dr. Piskernikova, dr. Ravnik in vojak Pavlica. Opoldne se je tabor prekinil. Ob 16. uri se je nadaljeval na livadi v gozdu. Govorili so ured. Žebot, ravnateljica Stupica, posestnik Oset in drugi. Po širnem gozdu in livadah pa se je vršila pred in po popoldanskem taboru vel. ljudska veselica. Priprave so bile mojstrsko izvršene. Mnogi so obiskali bližnje Klopinjsko jezero.

Iz Koroške smo nesli utise, da je jedro našega koroškega ljudstva nepokvarjeno. Že vnaprej lahko trdimo, da bo plebiscit izpadel ugodno.

Orel ali Sokol?

Naša pozornost se obrača predvsem na vzgojo šolske mladine in obenem na vzgojo onih, ki so zapustili šolske klopi. Med katoliško zavednimi Slovenci so bila že pred vojsko zelo razširjena izobraževalna društva, mladeniške in dekliške zveze, pevska društva itd. Voditelji so bili versko prepričani laiki in duhovniki, izobraženi v duhu nepozabnega Kreka. Kdo prešteje prireditve teh društev, kdo preceni navdušenje, ki ga je imela naša mladina pri tem lepem delovanju? Krona vseh katoliško prepričanih organizacij pa je bil in je še in tudi ostane naš „Orel". Umni voditelji katoliške mladinske organizacije so uvideli, da je treba našim mladeničem družbe, ki jim nudi primerno priliko, da razvijejo vse svoje dušne in telesne sile v blagor naroda in v svojo srečo. „Sokol" je bil sicer prejšnja leta versko strpen, ker so pri svojih slovesnostih vedno imeli sv. mašo, kjer so ministrirali Sokoli v kroju, če so si omislili novo zastavo, so tudi prosili, da jim jo je blagoslovil duhovnik. Polagoma pa so to popolnoma opustili, pri tem pa se vdinjali stranki, ki se je imenovala prej liberalna, zdaj pa je zagrnila svojo liberalnost z demokraškim plaščem. Tudi je Sokol deloval večinoma po mestih in trgih, kjer so učitelji, uradniki, poduradniki itd. zbrali slovensko mladino ter jo urili v telovadbi.

Da se pa ponudi vsakemu zdravemu slovenskemu mladeniču prilika, da se umsko in telesno izpopolni, so katoliški voditelji ustanovili katoliško-narodno telovadno organizacijo „Orel". Glasilo te organizacije je „Mladost" ki je izhajala nepretrgano vsako leto od l. 1908. Namen tega društva ni le vzgoja narodne zavesti in telesne popolnosti, temveč vzgoja v duhu vernega slovenskega ljudstva. Fant, ki postane Orel, izvršuje vestno in goreče vse verske dolžnosti: molitev, obisk službe božje, v čast si šteje, če more s svojimi tovariši pristopiti k skupnemu sv. obhajilu ali če se mu nudi prilika udeležiti se kake procesije in podobnih verskih vaj.

„Zlata knjiga", to je knjižica, ki obsega v obliki prašanj in odgovorov vse dolžnosti mladeniča — Orla — bi morala biti v vsaki verskonarodni hiši! Iz te knjige bi naši očetje in naše matere spoznale, kolike koristi bi imeli njihovi sinovi, če kot Orli izvršujejo tiste, res zlate nauke.

Poleg telesnih vaj izpopolnjuje „Orel" svojega duha ko čita velekoristne knjige — kakor zlata knjiga — ali posluša predavanja svojih voditeljev. Že čez nekaj let se spozna velika razlika med mladeničem, ki ni bil „Orel" in med „Orlom". Kdor ne verjame, naj vzame v roko zadnje letnike „Mladosti", kjer bo našel dopise vojakov „Orlov", ki vzbujajo občudovanje po svoji obliki in vsebini.

Da je „Orel" edino primeren za naše ljudstvo, ki še ni vrglo svojih verskih svetinj v blato, nam dokazuje uspeh in razvoj njegov. Videli smo namreč na zadnjem kat. shodu v Ljubljani nepregledne vrste čilih mladeničev, ki so skupno z drugimi slovanskimi katoliškimi telovadci manifestirali za katoliško misel. Po svojem številu je daleko močnejši od Sokola, po svojem programu temeljitejši in obširnejši, zato se mu tudi ni treba bati prihodnosti.

Marsikateremu mladeniču je glasneje utripalo srce, ko je gledal telovadne nastope „Orlov", zlasti zadnjič v Celju. V srcu se mu je vzbujala želja, da bi tudi mogel sam sodelovati. Nič se ne boj, dragi mladenič, da ne bi našel prilike, biti sam ponosen „Orel". Le ne skrivaj svojih misli, povej jih svojim tovarišem, ki veš o njih, da so pošteni in da bi imeli pogum, za orlovska načela stopiti tudi v boj, če bi bilo treba! Vsak veren zdrav slovenski fant nosi v sebi zmožnosti, da se izpopolni do one popolnosti in do enakega nastopa, kakor ga občudujemo pri javnih prireditvah že izvežbanih „Orlov".

LISTEK.

Dr. Leopold Lenard.

Spomin Andreja Muniha in Mraka.

Nedavno so prinesli časniki vest, da je umrl Andrej Munih. Pri tej priliki je neki list omenil tudi moje ime in spomnil na izlet v Benetke, kjer sem mu tudi jaz delal družbo. Po mojem mnenju za sedaj še ni primerno, da bi se priobčevali taki spomini. Vendar, ker je beseda že padla, naj bo dovoljeno tudi meni omeniti nekaj spominov o dotičnem izletu in nekaterih članih družbe.

Pred vojno sem videl Muniha samo enkrat in to mimogrede na ulici v Trstu. Ko je izbruhnila vojska, se je, kakor znano, razbila naša narodna družba na majhne krožke, ki so se sestajali po zanesljivih krajih, tekom časa širili vedno bolj, iskali med sabo stikov, gojili narodno misel in pripravljali duhove za bodočnost. Pri tem je bilo veliko romantike, polno sanjarij, malo dela, skrivnosti se je uganjalo včasih več kakor dovolj, drugič zopet smo bili otročje zaupljivi. Sanjali smo, kako bodo prikorakali v Ljubljano Srbi v velikih opankah in s turškim bobnom pred sabo, kako bo naš kmet v irhastih hlačah in s polhovko na glavi vstoličil kralja Petra na Gosposvetskem polju itd. Vendar so ti krožki imeli mnogo dobrega. V njih se je gojila jugoslovanska misel sredi divjega valovanja avstrijskega patrijotizma, udeleženci so si krepili duha, širili plamen dalje, pripravljali duhove za preobrat.

Muniha sem srečaval v nekem takem krožku, ki se je zbiral v Borštu pri Trstu. Tam je bila priprosta kmečka gostilna, ki je imela sloveče vino. Nič čudnega, če je vlekla na se družbo iz Trsta. Kraj je bil popolnoma zanesljiv. Vsled takratnih razmer sem zamogel prihajati v Trst zelo redko. Kadar sem pa prišel, je šlo obvestilo od ust do ust in potem so se pomikale proti Borštu človeške postave, posamezno ali pa po dva.

Tu je padla beseda, da bi bilo dobro iti v Benetke k Rusom in Srbom. Ker je bilo neposredno pred izbruhom italijanske vojne in torej malo verjetnosti, da bi mogli zopet navezati take stike, obenem pa potreba večja, zlasti, da damo informacije o našem razmerju do Italijanov, je nekdo predlagal, naj bi šla kar neke vrste deputacija.

Predlog je lažje sprejeti, kakor ga izvršiti. Jaz sem bil v družbi samo takorekoč gost in se nisem veliko spuščal v pogovor. Kdo naj gre? Ta nima časa, oni nima pravice, pri vsakem je bila kakšna ovira. — Slučajno sem imel jaz jako dobro potno pravico, katero sem si preskrbel za druge prilike. Vsled tega me vprašajo, če ne bi mogel iti jaz. Tako se je sestavila deputacija cele Slovenije, prava samozvanska deputacija, katere ni nikdo izbral in nikdo poslal, pa smo vendar imeli zavest, da govorimo v imenu vseh narodnih Slovencev.

Govorili smo z zastopnikom Francije, ki je napravil na nas najboljši utis, jako dolgo smo se mudili z Rusi, za Srbe smo sestavili obširno spomenico, katere usoda nam je seveda neznana, a je najbrže končala v košu srbskega poslaništva v Rimu.

Vrnili smo se vsi srečno. Munih, ki je bil vedno najbolj nepreviden, je imel tudi največ sreče. Preden je prekoračil mejo, ga je zalotil avstrijski detektiv, ki je pa slučajno bil tudi Slovenec in istega mišljenja kot mi. Potegnil ga je na stran in zašepetal: »Vi greste s sporočili k Rusom. Le pojdite, pa potem povejte tudi meni, kaj ste opravili.« Po vrnitvi ga je v resnici isti mož zopet zagledal in vprašal: »No, kaj ste kaj izvedeli?« Munih pa možu ni prav zaupal in mu ni hotel povedati ničesar. Vendar ga je pustil mirno dalje. Največ prigodb sem doživel jaz, resničen detektivski roman za Sherlock Holmesa. Toda o tem morda pri drugi priliki.

K dotičnim sestankom je prihajal redno tudi Vekoslav Mrak, takrat tajnik jugoslovanske železničarske zveze. Tudi njega sem videl pred vojno samo enkrat in sicer na nekem shodu, kjer je nastopal on kot govornik, jaz pa kot poročevalec »Slovenca.« Pozneje sva se še enkrat srečala v družbi drugih oseb na ulici v Trstu. Nekaj časa po izbruhu vojne pride Mrak nepričakovano k meni v Št. Peter pri Gorici, kjer sem se takrat nahajal. Bil je ves razburjen in prične: »Ne morem vzdržati več. Sedaj moram tudi jaz k vojakom in raje ubijem samega sebe, kakor pa da streljam na Srbe. Hotel bi iti v Srbijo, vstopim med četaše, pa me naj ubijejo Avstrijci, sem vsaj padel za našo stvar. Prosim te, pomozi mi, da pridem čez mejo!«

Povem mu svoje mnenje, da se mi ne zdi prav primerno, da bi vsi zavedni ljudje šli iz kraja. Saj je že avstrijska policija dovolj izrečila naše vrste.

Dalje prihodnjič.

Tudi se zna zgoditi, da vas bo kdo prigovarjal, da pristopite k Sokolu pa se ne dajte preslepiti! Imejte odprte oči in si dobro poglejte tistega, ki vas vabi k Sokolu. Če je pobožen v cerkvi, če lepo pristopa k sv. obhajilu, če vestno posluša verske nauke z eno besedo: če je zaveden in goreč kristjan, potem bi vas znal premotiti, da postanete Sokoli, toda k društvu, ki ne priznava katoliških načel, vas ne bode vabil zaveden katoličan, ampak le človek, ki mu je vera petnajsta briga. Če smo pa katoličani, hočemo to vedno povdarjati, zraven pa gojiti ljubezen do naroda in to je namen Orla.

Prihodnje leto bo v Mariboru slavnosten nastop vseh katoliških telovadnih društev. Kako lepo bi bilo, če bi se Slovenci odlikovali z velikim številom „Orlov“. Torej na delo, fantje! Čas teme je prešel in prikazala se je zarja zlate bodočnosti. V Orlu vam je odkazano velevažno delo, ki ga ne more nihče drugi tako izvršiti, kakor vi! Zato pa katoliška slovenska mladina na noge, pa takoj, brez odloga, na delo za našo srečo!

„Dobrih državljanov“ zaprte gostilne.

Naše oblasti so se držale do nedavnega načela, da je potreba vedno in povsod naše stare grešnike, maloštevilne Nemce, a zelo mnogobrojne nemčurje, prijemati z rokavicami, iti jim povsod na roko ter jim gladiti pot. Skratka: treba je ž njimi ravnati silno oprezno kakor s strtim jajcem, da jim olajšamo metamorfozo iz zagrizenega vsenemca v strpljivega jugoslovanskega državljana. To je bilo potrebno baje iz dveh vzrokov: prvič si jih na ta način pridobimo, drugič pa pokažemo svetu, da smo kulturni. Tako so mislili v prvi vrsti v Ljubljani, kjer so dajali oblastim tozadevna navodila.

No, mi, ki do dobra poznamo te pasme, smo bili drugih misli. Napram tem ljudem je umestna edino le nemška metoda namreč — sila! Edino pred silo imajo rešpekt, edino sili uklonijo svoj tilnik. Dobroto od naše strani pa zasmehujejo in jo tolmačijo za našo slabost. Učimo se od njih, kaki so in kako bi oni z nami postopali, ako bi bili oni gospodarji položaja. Nočemo krutosti in krivice, ker smo ljudje. Ampak zahtevati pa moramo, da se pokore postavam, da nam ne otežkočajo prehodne dobe s hujskanjem in podobnimi stvarmi. Merodajni faktorji bi bili sebi in nam prihranili mnogo trpkih trenutkov, ako bi bili ravnali s temi ljudmi malo bolj — po nemško.

Pa ni nesreče brez sreče. Prišla je začetkom maja koroška nesreča, pa prinesla srečno priliko, da so spoznale te vrste ljudi tudi oblasti. Po mnogih krajih so bili polovili nekaj takih elementov ter jih spravili za nekaj tednov na varno. Od srca jim privoščimo, da se njim ni tako godilo, kakor nam l. 1914 in pozneje. Vrnili so se večinoma prav zdravega duha in cvetočega lica. Oblasti pa so med tem časom glavna gnezda in zbirališča sumljivih elementov, njihove gostilne zaprle, kar je bilo edino pametno.

In zdaj letajo ti dobri državljani od Poncija do Pilata, od enega slovenskega advokata do drugega, da bi se zopet odprle njihove gostilne. Na dolgo in široko dokazujejo, da so dobri državljani, da se niso nikoli zbirali v njihovih prostorih ljudje protidržavnega mišljenja, da so oni in njihove družine uničeni in morajo umreti gladu, ako se ne ustreže njihovi prošnji. Kakšna razlika! Nedavno so pa trdili, da sploh ne marajo slovenskih gostov in so jih često metali skozi vrata. Pridobili so si večinoma lepo premoženje in obogateli od slovenskega denarja. Med temi „dobrimi državljani, ki umirajo gladu“, kakor pravi njihov svetnik znani doktor Mravlagg v pritožbah, so večinoma taki, ki so se udeležili slavnega shoda v Šentjanžu lansko leto. Pa trde, da se niso kazali nikoli sovražne Slovencem!

Merodajne oblasti opozarjamo, da naj bodo previdne pri obravnavanju takih in podobnih prošenj. Naši ljudje so marsikje premehki in prikimajo na opetovano moledovanje prejšnjih mogotcev. Na mnogih krajih so se zaprle gostilne v sporazumu z merodajnimi krajevnimi činitelji, kar je seveda docela pravilno. — Gostiln imamo splošno mnogo preveč. Itak bode treba misliti, kako se bo njihovo število zmanjšalo prav zdatno, da bodo ostale postale res gostilnice, ne pa pijančevalnice in zapeljevalnice k raznim dejanjem, ki niso na ljudstvu, ne državi v korist.

Morda se bo moral odslej poprijeti marsikak nemčurček malo težjega posla, a od gladu ne bo umrl pri nas vsled tega nihče. Kdor hoče gladu umirati, naj ide preko meje. Tam bo videl, kako se gladu umira.

Nekateri bodo seveda dobili koncesije zopet nazaj. A preje morajo dokazati, da so res dobri državljani. To bodo pa povedali drugi, ne pa doktor Mravlagg in drugi „gospodje“ v Mariboru. Do tega je pa seveda še jako dolga pot in bo še mnogo vode steklo po Dravi. —ski.

Politični pregled.

Naše Prekmurje. Naša vojska je zavzela celo Prekmurje v mejah, ki jih je določila ter priznala pariška konferenca Jugoslaviji. V Prekmurju vladata mir in red, ker je že upostavljena naša vlada. V zasedenem ozemlju ostane začasna vojaška uprava, pri kateri sodeluje kot civilni komisar mariborski okrajni glavar dr. Lajnšič. Končno ureditev civilne uprave je pričakovati v najkrajšem času. Tudi železniški promet Čakovec—Mursko Središče—Spodnja Lendava je vzpostavljen. Ker kroži po Prekmurju velika množina ponarejenega denarja, ni dovoljeno začasno brez posebnega dovoljenja nikomur v Prekmurje.

Ministrska kriza. Poizkusi za upostavitev koncentracijske vlade so se izjalovili, ker demokrati, katerim je poverjena ureditev nove vlade, nočejo napram radikalom ničesar popustiti. Vladna večina znaša komaj 149 poslancev. Kljub temu pa so se odločili demoktati prevzeti vlado, ker plavajo v nadi, da v zbornici vendar le dobijo večino. Nova vlada pa še kljub vsem pričakovanju doslej ni sestavljena, ker menda vedno nadvladuje nesoglasje med demokrati in socijalisti. Naš Jugoslov. klub vztraja še vedno na načelih koncentracijskega kabineta. Nekateri listi že imenujejo celo razne kandidate za nove ministrske portfelje, kakor: za notranje stvar Svetozar Pribičevič, finančni minister Vaja Marinkovič ali pa Milorad Draškovič, ki pride na vsak način v kabinet. Vojni minister bo poveljnik 3. armade general Vašič. Socijalisti bi dobili dva ministrska sedeža: za prehrano Anton Kristan in ministrstvo za socialno politiko Vitomir Korač. Dr. Poljak bi naj ostal minister agrarne reforme. Demokrati se veselijo svojih uspehov, ker so razbili koncentrncijsko sestavo kabineta. Pa tej demokratsko socialistični vladi ne pripisujejo dolgega življenja, ker se bo tvoril proti njej blok manjših strank, da ne bi postala nova vlada preveč samodržna.

Dr. Korošec se je podal na daljši dopust ter se bo še le po njegovem povratku določilo končnoveljavno stališče Jugoslovanskega kluba v parlamentu.

Po sklepu vrhovnega zavezniškega sklepa odslej preneha naslov „Nemška Avstrija“, nadomeščala ga bo takozvana „Avstrijska republika“.

Nemška narodna skupščina se bo odslej imenovala „Državni zbor“ (Reichstag). Državni odbor, kot dosedanje zastopstvo deželnih vlad pri državni vladi, odslej preneha. Na njegovo mesto stopa državni zbor. Državni predsednik je izdal naredbo, da se morajo na novo ustavo takoj zapriseči vsi uradniki države, dežel in oborožene sile.

Na Dunaju se vrše manifestacije za obstanek republike. Podkancler Fink in predsednik Seitz sta naglašala manifestantom v svojih govorih, da je Avstrijska republika odločena za nasilni boj zoper vsaki napad na svobodno republiko. Republika trpi sicer lakoto, bedo in je v gospodarsko financijelnem bankerotu, a nje svoboda je in ostane nedotakljiva.

Nova vlada v Budimpešti je odslovila vse one člane, ki so sodelovali pri bivših vladah svetov. Mesto je obkolilo vojaštvo, da je le malo prejšnjih vodilnih politikov pobegnilo iz Budimpešte.

Nadvojvode Jožefa vlada v Budimpešti je naprosila dunajsko policijsko ravneteljstvo, naj tjekaj pobegle ogrske komuniste zapre. Minister za pravosodje se je izrazil, da bo državno pravdništvo tudi proti članom bivše sovjetske vlade sodno postopalo, osobito proti kolovodji Bela Kun, proti kateremu je že izdana tiralica.

Italija po časniških glasilih jadikuje nad upostavitvijo nove ogrske vlade z nadvojvodo Jožefom na čelu, ki baje stremi po udejstvitvi avstro ogrske monarhije. Ako bi se ti Jožefovi nameni uresničili, bi poskušala tako nastala nova država, da rašširi svoje meje na škodo italijanskih zmag in uspehov.

O izgredih italijanskega vojaštva v Trstu proti Slovencem, o katerih smo poročali, piše „Edinost“, da znaša od italijanskega vandalizma povzročena škoda v tiskarni „Edinost“ 150.000 lir, v Čitalnici in Narodnemu domu pa 100.000 lir. Škoda v šolskem poslopju na Aquedotto se raztega na sto in sto tisoče. Na ta način bodo odrešitelji Italijani kmalu povzdignili Trst?

Mirovna konferenca je priznala Rumuniji 7 in pol milijard vojne odškodnine. Ta svota se pa ne bo izplačala v gotovini, ampak bo služila za amortizacijo vojnega dolga bivše Avstro-Ogrske, ki ga je po finančnih določbah mirovne pogodbe prevzela Rumunija.

Francoske čete, ki razorožujejo bolgarsko armado, so se krvavo spopadle z bolgarskimi komitaši, ki so pa imeli mnogo izgub in bili naposled razpršeni. Francozi so uplenili 20.000 pušk, 20 strojnic in miljon ročnih granat.

Ljeninovi vladi odklenkalo. Iz Kodanja se poroča, da je Ljenin pobegnil neznano kam, baje v Tulo ter da je sedaj vsa vlada v Rusiji v rokah nekaterih ultra-radikalcev, katerim načeluje slikar Petersom.

Tedenske novice.

Prelat Andrej Kalan je postal ljubljanski stolni prošt. V Ljubljani je bil inštaliran za stol. prošta prelat And. Kalan. Kot kaplan je svoj čas prosil za faro Trnovo v Ljubljani, a so mu radi njegovega političnega delovanja prošnjo odbili. Postal je pa stolni vikar in dobil je pozneje takozvani Čemažarjev kanonikat, ki je zasebne patronance. Ko je bila izpraznjena ljubljanska proštija, so škof in duhovščina hoteli na tem mestu imeti prelata Kalana, avstrijska vlada je pa prošnjo odbila z izrecnim razlogom, da je „politično preveč umazan“. Zato je pa dobil takoj nato od papeža čast in naslov papeževega domačega prelata. Sedaj, ko je drugič izpraznjena ljubljanska proštija, je pa jugoslovanska vlada sama predlagala na to mesto prelata Andreja Kalana, enega najodličnejših voditeljev jugoslovanskega gibanja.

Slovaški duhovnik ustreljen. V Prešovu na Slovaškem je židovsko-boljševiški notar Geza Reich iz maščevanja, ker je bil odpuščen iz službe, ustrelil slovaškega katoliškega duhovnika Štefana Marocha. Morilca so že prijeli.

Orožniki ustrelili tihotapca. Dne 13. avgusta so pri Mariji Snežni blizu Cmureka orožniki ustrelili tihotapca Jakoba Kramberger, ki je spravljal živino čez mejo v Nemško Avstrijo. Imajo jih pa tudi več pod ključem.

Vpisovanje v „Dramatično šolo“ v Mariboru. Glede vpisovanja v „Dramatično šolo“ v Mariboru izide oglas v kratkem, ker še ni izpraznjen lokal, v katerem se bo vršila šola. Opozarjamo pa že danes na to vpisovanje vse one dame in gospode, ki imajo veselje in sposobnost za igralsko umetnost.

Gg. diletantje in diletantinje, ki bi hoteli sodelovati v bodoči sezoni na odru slovenskega gledališča v Mariboru, naj se blagovolijo oglasiti pri ravnatelju Nušiču v mestnem gledališču vsako dopoldne, ali pa na njegovem stanovanju Bismarckova cesta 17, II. nadstr. Najbolj talentirane dame in gospode, ki so že uspešno nastopali in imajo že večletno prakso, se bo po sposobnosti istih tudi angaževalo s plačo.

Slovenska Ljudska Stranka za mesto Maribor ima v pondeljek, dne 18. t. m. ob 19ih (7. uri zvečer) v dvorani Flosarska ulica štev. 4 važno zborovanje. Vabimo vse naše somišljenike, da se zanesljivo udeležijo tega shoda in da privedejo vse naše somišljenike na shod. Pridejo naj tudi vsi člani Jugoslovanske Strokovne Zveze (moške in ženske skupine).

Oddaja tobačne trafike. Razpisana je glavna tobačna trafika v Tegetthoffovi cesti štv. 77 v Mariboru. Ponudbe do 3. septembra.

Promenadni koncert v mestnem parku se vrši jutri v nedeljo od 11—12½ ure.

Zveza vojnih invalidov za Slovensko Štajersko z centralo v Celju priredi, dne 17. t. m. v Šoštanju v gostilni pri Topolniku ob 10. uri dopoldne shod. Govori g. predsednik centrale Leskovšek.

V Murski Soboti se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. velik ljudski tabor za celo Prekmurje. Nastopili bodo razni narodno budni govorniki, kakor: g. dr. Kovačič, Vlado Pušenjak, župnik Klekl in drugi.

Sv. mašo v Savinjskih planinah in sicer v jubil. kap. sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico bo imel (ob lepem vremenu) v pondeljek 18. avg. ob 10. uri lučki g. kaplan.

Javen shod državnih uslužbencev. Dne 2. avgusta se je vršil v mali dvorani Narodnega doma ob mnogobrojni udeležbi javni shod vseh državnih uslužbencev, ki so enotno organizirani v društvu jugoslovanskih državnih uslužbencev v Mariboru, kjer so se razpravljala stanovska vprašanja. Shod je posetil tudi g. drž. poslanec Voglar, g. drž. posl. dr. Hohnjec se je opravičil, ker je bil zadržan. Političnih vprašanj se na željo vladnega zastopnika ni dotaknil noben govornik. Sodni svetnik dr. Peitler je otvoril zborovanje in pozval zastopnike vseh strok, da izrazijo svoje želje. G. drž. posl. Voglar je poročal o težkočah pri reševanju materijelnih uradniških vprašanj. Nato so razni govorniki razlagali težnje posameznih skupin in zahtevali odpomoči. Posebno so se pritoževali poduradniki in sluge. Pazniki jetnišnice so n. pr. omenili, da je med njimi veliko beguncev, ki imajo po vpeljavi „zvišanih“ novih draginjskih doklad na mesec 100—200 K manj dohodkov ko prej. Za njih družine, ki še živijo na Primorskem, jim ostaja na mesec 8—10 lir vsled nizkega kurza naše valute. Posebno slabo stojijo sluge, ki s 30 službenimi leti ne morejo postati poduradniki, čeravno imajo že davno potrebne izpite. Isto velja za davčne iztirjevalce, katerih zastopnik je izjavil, da ne vedo, v katero kategorijo uradništva spadajo, so li sluge ali poduradniki, samo to vedo, da so najslabše plačani. Sklenile so se enoglasno resolucije, v katerih se zahtevajo nabavni prispevki, sodelovanje strokovnih organizacij pri reševanju stanovskih vprašanj, polovična vožnja na železnici, skrajšanje službene dobe na 30 let, zahteva, da se vštejejo vojna leta dvojno za časovno napredovanje ter izenačenje plač po celi kraljevini. Posebno omeniti je resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj o izdelavi načrtov za plače in tozadevnih ukrepov obvešča v bodoče samo stanovske organizacije, nikakor pa ne časnikov. Vrhu tega se vlada opozarja, da vpelje maksimalne cene za vse življenske potrebščine in da revidira vse ukrepe, ki uvažujejo materijelne težkoče vsled izvanrednih razmer, kakor so prispevki za dvojno gospodinjstvo, diete, selilne pristojbine in slično.

Povodenj v Pesniški dolini. Dvakrat zaporedoma, v nedeljo, dne 3. in v pondeljek, dne 4. avgusta t. l., skoraj ob isti uri popoldne, se je utrgal oblak nad Slovenskimi goricami. Nastala je povodenj, kakoršne ne pomni mlajši rod. Voda je drla s strašno silo s hribov v dolino, trgala zemljo, ceste, mostove, odnesla žitno snopje s polja, vdrla v hiše in hleve, rušila plotove, odnesla drva in gnoj iz dvorišč. Za nekaj ur je bil ustavljen ves promet na okrajni cesti. Popolnoma je razdrt most okrajne ceste med Ločičem in Sv. Bolfenkom, ki je bil nanovo postavljen l. 1909 iz močnega betona in kamenja, kot tudi kamniti most, ki veže okrajno cesto s Sv. Urbanom.

Celjska „Nova Doba“ se v št. 84 zaganja v Sv. Očeta. Že enkrat smo liberalcem okoli „Nove Dobe“ povedali, da se bodo razmere Vatikana do naše države uredile potom konkordata, pri katerem „Nova Doba“ ne bo imela govoriti niti besedice. A nekaj drugega je, kar povemo celjskim laži-demokratom na glas: Naše ljudstvo je tako globoko in trdno zasidrano v močnem skalovju sv. Petra in njegovega naslednika rimskega papeža, da se svobodomislecem ne bo posrečilo nikdar, da bi omajali slovensko ljudstvo v zvestobi in ljubezni do Sv. Očeta. Slovenija hoče Bogu in njegovi cerkvi do zadnjega zvesta ostati. Zato bodo iz slovenskih cerkva tudi v bodoče ob vsaki priliki in „nepriliki“ plapolale papeževe in poleg njih ne laške, ampak naše narodne zastave. Ne dvomimo pa niti najmanj, da se bodo liberalci okoli „Nove Dobe“ pri prvi priliki združili z italijansko ložo, ki je najhujša nasprotnica rimskega papeža.

Dopisi.

Maribor. Dne 14. avgusta je po daljši bolezni v starosti 59 let umrla gospa Marija Skvarča, soproga železniškega uradnika Ivana Skvarča in mati poročnika Cirila Skvarča. Blagi rajnki svetila večna luč, preostalim pa naše sožalje!

Konjice. Dne 10. t. m. se je vršil pri nas velik politični in delavski shod; nastopila sta govornika iz Ljubljane. — 13. t. m. pa smo imeli sestanek zaupnikov VLS za konjiški okraj, na katerem smo položili temelj naši politični organizaciji v konjiškem okraju.

Ljutomer. Dne 8. avgusta popoldan je Dragotin Novak, načelnik ljutomerskega „Orla“ ujel nevarnega roparja Lešnika, p. d. Trokša, katerega je orožništvo zasledovalo že več let. Ropar seni mogel ustavljati roki g. Novaka, ki ga je izročil ljutomerskim orožnikom v varstvo. Lešnik, ki se je skrival v Medžimurju, je vzbujal mnogo strahu tamošnjim posestnikom in viničarjem, ki se je družil z drugimi tatovi in storil že mnogo slabega.

Ljutomer. V nedeljo 20. julija smo imeli v Ljutomeru krasno uspeli koncert Druzovič-Brezovšek. Dolgo prej smo še že veselili slišati nekaj nenavadnega in nismo se varali. Tako dovršene umetniške produkcije nismo pričakovali. Bil je to umetniški koncert prve vrste dobro izšolane pevke gospe Druzovičeve ter virtuoza na klavirju g. opernega kapelnika Brezovšeka. Dovršeno petje in igranje nam bo dolgo, donelo po naših ušesih. Hrepeneče smo pričakovali vsake nove točke, ko pa je zadonel zadnji akord, bi bili najrajši, da bi se vsaka skladba ponovila. Dasi je bil koncert zelo dobro obiskan, bi vendar pričakovali od naše elite, da prihitijo v bodoče vsi v koncertno dvorano. Pričakujemo, da še to ni zadnji koncert teh umetnikov. Torej na svidenje, če ne prej pa spomladi!

Sv. Barbara v Slov. goricah je darovala za slov. voj. ranjence v proslavo kraljevega Petrovega godu znesek 226 K, kar se je vposlalo Deželni vladi v Ljubljano. — Dne 3. t. m. v nedeljo ob 4. uri pop. je pridivjala strašna burja od severo-zahoda s strašno rogljato točo, ki je pobila nad polovico pridelkov; gorice, njive, sadonosniki so grozno prizadeti. Bog nam daj prestati ta udarec!

Slovenjgradec. Iz Slovenjgradca se nam poroča, da je prebivalstvo slovenjegraškega polit. okraja radodarno prispevalo o priliki rojstnega dne Njegovega Veličanstva kralja Petra I. na cvetlični dan dne 12. julija 1919 v prid zbirki za vojne invalide. Šolsko vodstvo v Velenju potom šolske mladine 1330 K. Šolsko vodstvo na Muti 91 K. Šolsko vodstvo Št. Ilj pri Velenju 35 K. Mestno občinsko predstojništvo Slovenjgradec 1540 K. Občinsko predstojništvo Marbreg 1004 K. Občinsko predstojništvo Remšnik 1045 K. Občinsko predstojništvo Kapla 123 K. Občinsko predstojništvo Muta 559 K. Občinsko predstojništvo Vuzenica 280 K in drugi. Imenovanim in vsem onim, kojih imena niso navedena in ki so prispevali in dokumentirali svojo patriotsko in kulturno zavest s svojo darežljivo plemenitostjo, bodi izrečena na tem mestu javna zahvala!

Brstnik pri Laškem. Vzorna mladenka Neža Kačič iz spoštovane družine na Brstniku je zamenjala, upajmo, dolino solz za nebeško domovino. Pogreba se je udeležila Marijina družba v lepem številu ter dala svoji zvesti tovaršici častno spremstvo na zadnji poti.

Lakoničen odgovor. Ko je špartanski oddelek v tujini svojo nalogo slabo rešil, so mu poslali Špartanci to le sporočilo: „Ne hodite na izprehod!“ Makedonski kralj Filip je hotel marširati skozi njihovo deželo in jih prosil za tozadevno dovoljenje, so mu odgovorili kratko: „Ne!“ Posnemanja vredno za današnje čase, ko se tako važni ukrepi raztezajo po nepotrebnem na kilometre dolgo in se za javnost nujna resnica odeva v pernice puhlih fraz in prikrivanj. Špartanci so se posluževali samo ustnih sporočil ne papirja, pa so bili kratki. Dolgovezna gibčnost jezika je vendar bolj cena nego papir, katerega nam primanjkuje.

Naša pota.

Slov. kršč. soc. zveza je pričela letos izdajati zbirko „Naša pota“. Prvi zvezek „Kulturno-politična predavanja“ obsega na 96 straneh 6 člankov. Naroča se v Jugoslovanski knjigarni ali naravnost pri SKSZ Jugoslovanska tiskarna II. nadstr. Stane 3 K.

I. Finžgar: SKSZ. Nekaj programatičnih misli o delu po naših izobraževalnih društvih, ki naj imajo po besedah Krekovih te-le 4 znake: slovenska, jugoslovanska, slovanska naj bodo, dasi smo dosegli narodno samostojnost, morajo še dalje zbujati in negovati narodno zavest. Krščansko naj delujejo, širijo naj versko znanje in poglabljajo verski čut. Socialne šole naj bodo, ki sistematično goje socialni pouk, pa bude v svojih članih tudi zavest socialnih dolžnosti, Zvezana naj bodo, brez separatizma, cepljenja, brez anarhije pa tudi brez absolutizma.

II. Dr. Aleš Ušeničnik: Socializem in krščanski socialec. Ta članek je pravzaprav kratek posnetek pisateljevega poglavja o socializmu v njegovi „Sociologiji“, s praktično naobračbo na sedanje razmere. Govori o zahtevah socialne demokracije, ki so nekatere iste kakor zahteve krščanskega socializma (v politiki, delavsko varstvo, socialna kontrola, socializacija), druge različne od njih (vera, socializem, bodisi agrarni ali industrijski). Razpravlja o tem, v koliko nam je dopuščeno sodelovanje s socialno demokracijo. S posebnim povdarkom opozarja na bistveno krščansko in eminentno socialno misel, ki nas najbolj loči od socialnih demokratov: solidarnost vseh stanov, ne pa boj enega stanu zoper drugega, kakor ga proglašajo socialisti.

III. Dr. Aleš Ušeničnik: Cerkev in država. Z dokazi, povzetimi iz demokratične misli in s stališča svobode zavrača zahtevo liberalcev in socialistov po ločitvi Cerkve od države ter po svobodni, brezverski šoli in laizaciji zakona, s katero gre vzpored razporoka. Ločitev je družabno pogubna, ker ž njo država sama sebi ruši temelje. Je tudi krivična napram Cerkvi, vsaj v tistih državah, ki so kedaj cerkveno premoženje sekularizirali. V Jugoslaviji za ločitev in tehtnih razlogov, dasi bi jo liberalci in socialni demokratje radi izsilili; kar je treba povdarjati, je le svoboda, avtonomija verskih družb v svojih stvareh.

IV. Dr. Fabijanov članek Civilni zakon, govori najprvo o tem, kaj je civilni zakon, poda nato njegovo zgodovino, izreče načelno sodbo o civilnem zakonu in izvede iz vsega nekaj praktičnih misli. Ker tudi v Jugoslaviji ne manjka ljudi, ki bi radi imeli civilni zakon, je dolžnost vsakega katoličana, da pomaga to preprečiti. Zato mora pri volitvah gledati, koga voli, komu zaupa. Saj so l. 1911 v avstrijskem parlamentu svobodomiselci, socialni demokratje in liberalci zahtevali, naj se uvede civilni zakon, popolnoma neodvisen od Cerkve in njenih postav. In ni še bila letos utrjena državna tvorba Nemške Avstrije, že so hoteli socialno-demokraški državniki uvesti v novo državo civilni zakon in razporoko. Za zdaj se jim ta nakana še ni posrečila.

(Konec prihodnjič.)

VESTNIK ORLOVSKE ZVEZE

Velika orlovska prireditev v Mariboru l. 1920. Zveza je pričela s predpripravami za to prireditev. Škof dr. A. B. Jeglič je dal za ljubljanski izletni sklad 1000 K in obljubil, da povabi na to prireditev francoske in angleške cerkvene kroge. Pomen prireditve ni samo velik za našo katoliško organizacijo, ampak ker se slavnost ustanovitve mednarodne unije vrši ravno v Mariboru, tudi za slovenski narod sploh. Pokazali bodemo svojim prijateljem, ki pridejo iz daljnih krajev, celo iz Amerike, moč svoje organizacije in zrelost slovenskega naroda, malodušnežem in nasprotnikom pa naše stike z velikimi kulturnimi narodi, našo zaslombo. Treba pa nam je iti na delo za organizacijo. Vsak predvojni telovadni odsek se mora obnoviti, povsod v vsakem večjem kraju mora obstojati naša orlovska organizacija. Naše izobraževalne organizacije se morajo pripraviti na delo. Mladeniške in dekliške zveze, Marijine družbe itd., vse spadajo na veliko zborovanje prihodnjega leta. Zbirajte se, agitirajte, premagujte tisto vojno mrtvilo, zaspanost, malomarnost, malodušnost, ki žuga ponekod zajesti se med nas! Za delo je poklican vsdkdo. Mislite na velik cilj, da položimo drugo leto temelj mednarodni krščanski mladinski organizaciji ravno tu pri nas ob severni meji v Mariboru! Na delo! Na zdar! — Mariborsko okrožje.

Celje. Celjsko okrožje „Orla“ poleti dne 24. t. m. v Vojnik, kjer nastopi z javno telovadbo ter ob enem ustanovi nov odsek. Zanimanje tamošnjih fantov za nov odsek je veliko.

Celje. Na splošno željo občinstva se je sklenilo gojiti tudi dekliški naraščaj. Telovadne ure so določene vsako sredo in soboto od 5. do 6. ure zvečer in sicer v telovadnici meščanske šole. Deklice z dovoljenjem starišev dobrodošle!

Prireditve.

V nedeljo, dne 17. avgusta:

Prostovoljna požarna bramba Hotinja vas priredi v Slivnici popoldne v gostilni Lesjak ljudsko veselico. Vstopnina 1 K. — Dekliška zveza pri Sv. Križu pri Slatini priredi popoldne po večernicah poučno igro »Svojeglavna Minka.« — Pri Sv. Antonu na Pohorju se obhaja od 10. do 17. avgusta sv. misijon.

Vodita ga dva čč. gg. lazarista od Sv. Jožefa nad Celjem. — Slovensko pevsko društvo v Ljutomeru proslavlja svojo 25letnico z zanimivim sporedom. — Shod Jugoslanske Strokovne Zveze, skupina Maribor, se vrri ob 5. uri popoldne v telovadnici dekliške meščanske šole v Reiserjevi ulici. Poročal bo odposlanec JSZ iz Ljubljane. — Pri Sv. Petru na Medvedovem selu se vrši ob treh popoldne shod SKZ. Govoril bo dr. Ogrizek iz Celja. — Katoliško izobraževalno društvo pri Mali Nedelji ima popoldne po večernicah veselico z igrama »O ti Polona« in »Čašica kave« ter s petjem. — Kmetijsko bralno društvo v Dornovi priredi ob treh popoldne v šolskih prostorih narodno igro v dveh dejanjih »Županova Micika.« Po predstavi predavanje Žgeča o »Pomenu treznosti in abstinence za nas in naš narod.« Med odmori igra tamburaški zbor od Sv. Marjete niže Ptuja. Po končanem sporedu prosta zabava pri Zagoršeku s šaljivo pošto in licitacijami v prid bralnega društva. — Popoldne po večernicah velika ljudska slavnost v Vojniku pri Celju v posojilnični dvorani. Uprizorili bomo dr. Krekove »Tri sestre«, nastopil bo prvič nov pevski zbor in še marsikaj veselega bo na sporedu. — Krajevni odbor SKZ priredi pri podružnici Sv. Ožbalta na Pernovem takoj po večernicah shod, na katerem se bodo pretresavale važne zadeve kmečkega stanu. Nastopi tudi gališka Dekliška Zveza z raznimi govori in deklamacijami.

V nedeljo, dne 24. avgusta:

V Vojniku pri Celju se ustanovi telovadni odsek Orel popoldne ob treh. Ob tej priliki poletijo v Vojnik Orli in Orlice iz Celja, Petrovč, Št. Jurija ob južni žel., Teharij in Dobrne. Na sporedu je telovadba, šaljiva pošta, srečolov itd. Svira maledolska godba. — Bralno društvo v Gornjemgradu vprizori ob 15. (3) uri F. S. Finžgarjevo igro »Veriga.« Prosimo obilne udeležbe.

INSERATI.

POZOR!

Obrtniki, trgovci itd. inserirajte v naših listih, ki so neoporečno najbolj razširjeni slovenski časopisi v Sloveniji!

Dr. Ant. Ogrizek

je otvoril odvetniško pisarno v

Celju, Kralja Petra cest. 28

nasproti gostilne Branibor. 1493—273

MALA NAZNANILA.

Proda se!

Proda se hrastove stebre, stopnje (stafle,) letve ali late, zvezane in navadna strešna opeka, tudi opeka za zidavo Nekrep Jožef v Mozartovi ulici št. 59, Maribor. 1477

Trgovci pozor!

Ne zamudite ugodne prilike! Razpošiljam po povzetju dobro **kremo** za čevlje. Cena za en ducat stane K 16·—. Anton Jenčič, trgovec, Podgorica p. Dol pri Ljubljani. 1471

SUKANEC

(cvirn)

1 klopčič, (špula) 366 m
črn št. 24, 30, 36
bel št. 10, 16, 24, 30, 36
1 klopčič . . . K 6·—
1 ducat . . . . K 69·—

Kom. skladišče

ALOJZIJ GNIUŠEK,

Maribor, Glavni trg št. 6.

Obleke

od preproste do vsakovrstne najfinejše, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne kakovosti izdeluje točno in solidno ter prodaja

ALOJZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15, (pri starem mostu). 719

Hiša s trgovino in gostilno brez konkurence, se radi družinskih razmer takoj proda. Več pove Franjo Fijavž, Loka 9, Sv. Janž na Dravskem polju. 1487

Vinogradno posestvo, 20 minut od Maribora, najboljši donos, vrt s travo in sadonosnik, viničarija, hlev, klet in preša, okrog 4 orale se proda. Vpraša se Maribor, Cvetlična ulica 31. 1503

OGLAS.

Lužni kamen, za kuhanje mila, pralno in toaletno milo, vrči za med in mast, škafi za vodo, čajna esenca najboljša, sir trapist in Grojer, sukanec, ducat od 48 kron dalje in domače platno se dobi najceneje pri

Alojziju Oliferič, Ljubljana
1501 Staritrg 2. 276

Stavbeni prostor ali njiva se proda, meri 1028 m² pri cesti v mestu Mozartova ul. 6?, vr. 1, Maribor. 1498

Kupi se vsaka množina

bukovih in hrastovih drv.

Množina in cene naj se označijo **Malenšek M.** v Mariboru 1505

Kupi se:

Strd kupujem za dobro ceno. Franc Gert, mešetar, Maribor Gosp. ulica. 1484 263

Kmetijska zadruga v Račjem je sklenila pogodbo z intendanco Dravske divizije za nakup več sto vagonov

SENA

oddala je pooblastilo za nakupovanje g. Anton Pirkmajerju v Mariboru, kateri si pridrži pravico v vseh okrajih isto kupovati in plačati po 25 K za 100 kg. Seno naj bode suho in pol sladko. 2495—278

Službe:

Slovenka vešča tudi nemščine dobra kuharica in gospodinja išče službe pod dobrimi pogoji k eni ali dvema osebama. Obširne ponudbe pod „Gospodinja“ na upravo lista. 1497

Spretna kuharica želi službo v župnišče, zna fino kuhati, je služila vedno samo v boljših in finih hišah, je v gospodinjstvu dobro izurjena, razume dobro živinorejo in vse kar spada v gospodinjstvo. Več pove Elizabeta Šentočnik, Košake pri g. Moravs, Maribor. 149

Dva močna trgovska učenca, išče tvrdka Rudolf Pevec v Mozirju. Pogoji: Iz poštene, boljše hiše z dobrimi spričevali. 1449

Strojepiska, Slovenka, zmožna slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, se sprejme. Naslov pod „tovarna 19“ na upravo lista. 1491

Majer se sprejme za večjo poljedelstvo. Pogoj: Samostojnost ter znanje slovenskega in nemškega jezika. Pismene ponudbe ali osebno predstavljanje pri P. Praprotnik, lesna industrija, Železa Kapla, Koroško. 1463

Krznarskega učenca sprejme takoj Blaž Rogina, Gosposka ulica št. 26, Maribor. 1503

SLUŽBA cerkovnika pri župni cerkvi na Reberci pri Železni Kapli se takoj odda. Dohodki okoli 400 K in prosto stanovanje; ako zna orgljati primeroma več. Pozneje se plača znatno zboljša. Služba je primerna za kakega rokodelca ali mladeniča, ki bi pomagal pri kmetijstvu. — Župni urad na Reberci p. Miklavčevo. 1507

Razno:

Družabnik

za trgovino v Mariboru se išče za takoj. Potrebni kapital 30.000 kron. Ponudbe na upravo pod „Družabnik“. 1499

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril

1. jugoslov. posredovalnico za nakup in prodajo posestev in hiš

v Sloveniji s sedežem v Celju, Benjamin Ipavčeva cesta štev. 12.

Komerički Miloš. 1459—225

Pohištvo

najboljše kakovosti izdeluje in prodaja po nizkih cenah

Obrtna zadruga mizarskih mojstrov v MARIBORU, Grajski trg št. 3.

Kupuje tudi vsakovrstni mizarski les. 63

STROJE!

Kdo si želi naročiti ali popraviti stroje vsake vrste, naj se obrne osebno ali pismeno na naslov: **Jožef Kadrmas,** delovodja pri tovarni K. R. Ježek, Maribor, Melje 103. 1483

Išče se Anton Komar, doma iz Razdrtega pri Postojni, trgovski pomočnik, ki se je vrnil iz italijanskega vjetništva v Maribor. Zglasi se naj takoj pri Ivanu Plausteinerju, Maribor, Kolodvorska pošta. 1504

Občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Dramljah;

r. z. z n. z.

se vrši dne 24 avgusta 1919 ob 3. uri popoldne v posojilničnem prostoru.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1918.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ob navedenem času občni zbor ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih članov. 1502

A V 608/19
24

Oklic,

s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki.

Gospod dr. Ivan Glaser, odvetnik v Mariboru, je umrl dne 5 julija 1919 v tukajšnji javni bolnici. Vsi, ki imajo terjatev do zapuščine, se pozivljajo, da napovedo in dokažejo svoje terjatve pri tem sodišču

dne 1. septembra 1919 ob 10. uri v sobi št. 7,

ustno ali pa do tega dne pismeno. Sicer bi ne imeli upniki, ki niso zavarovani z zastavno pravico nikake nadaljne pravice do te zapuščine, ako bi zaradi plačila napovedanih terjatev pošla. V tus. sklepu z dne 19. jul. 1919 se je rok pomotoma določil na 1. avgusta 1919.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. V.,
dne 11. avgusta 1919. 1494—277

KONCERT.

V Gornji Sv. Kungoti se vrši v nedeljo, dne 17. avgusta popoldne v gostilni Anderle

„K domovinskemu vrtu“

VRTNA VESELICA

z raznoterimi zabavami. 1508

KAVE
ČAJA
RIŽE
CIMETA
ČOKOLADE
KLINČECA
VANILJE
ŠKROBA (šterke)
KREME za čevlje
MAKARONA
Ocetne kiseline
Sumporni kad (Schwefeleinschlag)
Banatsko brašno

ZAGREB,

:: ILICA br. 73. ::

Brzojavni naslov: „Levante“.

Na veliko najpovoljnije kupite kod ::

„KOLONIALE“

Hrvatsko trgovsko dioničko društvo.

Gostilna pri „SOLNCU“ E. F. Bibič v Pekrah v nedeljo, dne 17. avgusta 1919

VELIKI KONCERT

VRHODOLSKE GODBE.

Šaljiva pošta. — Konfeti.

Začetek ob 15. uri. Vstop 2 K.

Izborna nova in stara pekrska, ljutomerska in bizeljska vina, topla in mrzla jedila.

FERDO BABIČ

edini slov. ključavničar v Mariboru, Flosarjeva ul. 3

se priporoča cenj. občinstvu za najrazličnejša ključavničarska dela. Izvršuje tudi vsa raznovrstna popravila. Cene skrajno zmerne, delo točno in solidno ter se priporoča za obilna naročila.

1486—151

NEKREP JOŽEF

tesarski mojster, stavbeni podjetnik,

Maribor, Mozartova ul. 59

se priporoča za vsakovrstna nova stavbna dela ter sprejema tudi popravilna dela.

Stavbena pisarna

FRANJO NERAD,

mestni zidarski mojster v CELJU.

Prevzema vsa zidarska in druga stavbna dela. Izdaja strokovna mnenja. Izvršuje načrte in proračune po dnevnih cenah 1028

ČEVLJE

fine, moderno izdelane in sandale ima v zalogi in jih razpošilja po pošt. povz.

mirenska „Cevljarska zadruga“ v Vrbovcu

pri Mozirju.

Čevlji so iz lahke ševromedia kože, boksa in telečine. Dobite visoke, nizke in salonske moške, ženske, deške in otročje čevlje ter sandale. Cene nanja se dvigajo, zato naročite čimprej! Pri večjem odjemu primeren popust!

Prodajalna tudi v Celju „Narodni dom“.

Zmerne cene! Zahtevajte cenike! 1268

HMELJ

kupi vsako množino **Rudolf Pevec** v Mozirju. Cena po dogovoru z vzorci.

Več vagonov drv za kurjavo,

rezanega lesa, oglatega in desk, par vagonov cementa se kupi. Natančne ponudbe je poslati na

Gospodarsko zadrugo za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gorice v Gornji Radgoni. 1475

ŽENSKO ZDRAVILIŠČE

drž. toplice Dobrna pri Celju (preje Neuhaus bei Cilli, Steiermark) vrelec izredno bogat na radiju in ogljikovi kislini. Maj—Oktober. 1393

Izdajatelj in založnik: Konsorcij „Straža.“ Odgovorni urednik: Vekoslav Stupan. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.